

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2011. május 5.*

A C-543/09. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesverwaltungsgericht (Németország) a Bírósághoz 2009. december 22-én érkezett, 2009. október 28-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Deutsche Telekom AG**

és

a **Bundesrepublik Deutschland**

között,

a **GoYellow GmbH,**

a **Telix AG**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

* Az eljárás nyelve: német.

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: K. Lenaerts tanácselnök (előadó), R. Silva de Lapuerta, G. Arestis, J. Malenovský és T. von Danwitz bírák,

főtanácsnok: V. Trstenjak,
hivatalvezető: K. Malacek tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2010. december 2-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Deutsche Telekom AG képviselőjében W. Roth Rechtsanwalt és I. Fink Justitiarin,
- a Bundesrepublik Deutschland képviselőjében E. Greiwe, meghatalmazotti minőségben,
- a GoYellow GmbH képviselőjében G. Jochum Rechtsanwalt,

- az olasz kormány képviselőjében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: P. Gentili avvocato dello Stato,
- az Egyesült Királyság Kormánya képviselőjében F. Penlington és C. Murrell, meghatalmazotti minőségben, segítője: T. Ward barrister,
- az Európai Bizottság képviselőjében A. Nijenhuis és G. Braun, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2011. február 17-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- ¹ Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Egyetemes szolgáltatási irányelv) (HL L 108., 51. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 367. o.) 25. cikke (2) bekezdésének, valamint az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) (HL L 201., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 514. o.; a továbbiakban: elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) 12 cikkének értelmezésére vonatkozik.

- 2 A kérelmet a Deutsche Telekom AG (a továbbiakban: Deutsche Telekom) és a Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (a továbbiakban: Bundesnetzagentur) által képviselt Németországi Szövetségi Köztársaság közötti jogvitában terjesztették elő a távközlési törvény (Telekommunikationsgesetz, a továbbiakban: TKG) által a telefonszámokat kiosztó vállalkozások számára előírt azon kötelezettség tárgyában, hogy a harmadik vállalkozások előfizetőire vonatkozóan birtokukban lévő adatokat bocsássák azon vállalkozások rendelkezésére, amelyek tevékenysége a nyilvánosan elérhető tudakozó- és telefonkönyv-szolgáltatás nyújtásából áll.

Jogi háttér

Az Unió szabályozása

A 95/46/EK irányelv

- 3 A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 281., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.) 1. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, hogy ezen irányelv célja, hogy a személyes adatok feldolgozása tekintetében biztosítsa a természetes személyek alapvető jogainak és szabadságainak, különösen a magánélet tiszteletben tartásához való joguknak a védelmét.

- 4 Az említett irányelv 2. cikkének h) pontja „az érintett hozzájárulását” a következőképpen határozza meg: „az érintett kívánságának önkéntes, kifejezett és tájékozott kinyilvánítása, amellyel beleegyezését adja az őt érintő személyes adatok feldolgozásához”.
- 5 Ezen irányelv 7. cikkének a) pontja úgy rendelkezik, hogy a személyes adatok abban az esetben dolgozhatók fel, „ha az érintett ahhoz egyértelmű hozzájárulását adta”.

Az ONP-irányelv

- 6 Az Európai Unióban 1998. január 1-jétől liberalizálták a távközlési szolgáltatásokat és az infrastruktúrát. Ezt a liberalizációt a harmonizált keretszabályozás megteremtésével egyidejűleg végezték el, amelynek részét képezte a nyílt hálózatellátás (ONP) beszédalapú telefóniára történő alkalmazásáról, valamint a távközlési egyetemes szolgáltatás versenykörnyezetben történő bevezetéséről szóló, 1998. február 26-i 98/10/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 101., 24. o., a továbbiakban: ONP-irányelv).
- 7 Az ONP-irányelvet hatályon kívül helyezte az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Keretirányelv) (HL L 108., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 349. o.; a továbbiakban: keretirányelv) 26. cikke. Az ONP-irányelv 6. cikkének (3) bekezdése a következőképpen rendelkezett:

„A [telefonkönyvi információ és a tudakozó]szolgáltatások nyújtása érdekében a tagállamok biztosítják, hogy minden, az előfizetőkhez telefonszámokat rendelő vállalkozás

teljesítsen minden olyan ésszerű kérést, amely a megfelelő információk egyeztetett formában, tisztességes, költségalapú és hátrányos megkülönböztetéstől mentes rendelkezésre bocsátására irányul.”

A közös keretszabályozás

- 8 Ahogyan az a keretirányelv (1) preambulumbekzdéséből kitűnik, a távközlési piacok liberalizációja után néhány évvel megteremtették a hatékony verseny feltételeit, és elfogadták a közös keretszabályozást. A közös keretszabályozás részét képezi többek között a keretirányelv, az egyetemes szolgáltatási irányelv, valamint az elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv.

– A keretirányelv

- 9 A keretirányelv 1. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ez az irányelv az elektronikus hírközlési szolgáltatásokra [...] vonatkozó szabályozás harmonizált keretét hozza létre. Megállapítja a nemzeti szabályozó hatóságok feladatait, és kialakítja a keretszabályozásnak a Közösség egészében történő harmonizált alkalmazását biztosító eljárások összességét.”

- ¹⁰ A keretirányelv az elektronikus hírközlés piacának szabályozása terén különleges feladatokat ruház a nemzeti szabályozó hatóságokra. Így az irányelv 16. cikke szerint a nemzeti szabályozó hatóságok elvégzik az érintett piacok elemzését, és mérlegelik, hogy ezeken a piacokon hatékony-e a verseny. Amennyiben a piacon nem hatékony a verseny, a hatáskörrel rendelkező nemzeti szabályozó hatóság a piacon jelentős piaci erővel rendelkező vállalkozások számára konkrét szabályozó kötelezettségeket állapít meg.

– Az egyetemes szolgáltatási irányelv

- ¹¹ Az egyetemes szolgáltatási irányelv (11) és (35) preambulumbekkezdése kimondja:

„(11) A telefonkönyvi információ és a tudakozószolgálat a nyilvánosan elérhető telefonszolgáltatások tekintetében alapvető hozzáférési eszköz, és az egyetemes szolgáltatási kötelezettség részét képezi. A felhasználók és a fogyasztók átfogó előfizetői nyilvántartásokat és olyan tudakozószolgáltatást igényelnek, amely kiterjed minden nyilvántartott telefon-előfizetőre és annak hívószámára (beleértve a helyhez kötött és a mobilszámokat), továbbá azt igénylik, hogy ez az információ kedvezményezéstől mentes módon jelenjen meg. A távközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről és a magánélet védelméről szóló, 1997. december 15-i 97/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [HL 1998. L 24., 1. o.] biztosítja az előfizetőknek a magánéletük tiszteletben tartásához való jogát személyes adataik nyilvános telefonkönyvben történő feltüntetését illetően.

[...]

(35) A tudakozószolgálatok és telefonkönyvek szolgáltatása már nyitott a versenyre. Ennek az irányelvnek a rendelkezései kiegészítik a 97/66/EK irányelv rendelkezéseit azzal, hogy az előfizetőket feljogosítják személyes adataik nyomtatott vagy elektronikus telefonkönyvben történő szerepeltetésre. Minden szolgáltató, amely előfizetőjét telefonszámmal látja el, köteles a vonatkozó információt tisztességes, költségalapú és megkülönböztetéstől mentes módon rendelkezésre bocsátani.”

12 Az egyetemes szolgáltatási irányelv „Tudakozószolgálatok és telefonkönyvek” című 5. cikkének az alapügy tényállásának idején hatályos szövege következőképpen rendelkezett:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy:

(1) legalább egy átfogó telefonkönyv álljon a végfelhasználók rendelkezésére a megfelelő hatóság által jóváhagyott, akár nyomtatott, akár elektronikus, akár mindkét formában, és ennek frissítése rendszeresen, legalább évente egyszer megtörténjen;

b) legalább egy átfogó telefonos tudakozószolgálat álljon rendelkezésére valamennyi végfelhasználónak, beleértve a nyilvános telefonállomások használóit is.

(2) Az (1) bekezdés szerinti telefonkönyvek – a 97/66/EK irányelv 11. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel – a nyilvánosan elérhető telefonszolgáltatások valamennyi előfizetőjét tartalmazzák.

[...]”

- 13 Az egyetemes szolgáltatási irányelv 17. cikke szerint, ha valamely nemzeti szabályozó hatóság az elvégzett piacelemzés alapján megállapítja, hogy az érintett piac ténylegesen nem versenyképes, megfelelő szabályozási kötelezettségeket ró azokra a vállalkozásokra, amelyek az adott piacon jelentős piaci erővel rendelkezőnek minősülnek.
- 14 Az egyetemes szolgáltatási irányelv „Kezelői és tudakozószolgálatok” című 25. cikkének az alapügy tényállása idején hatályos szövege a következőképpen rendelkezett:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a nyilvánosan elérhető telefonszolgáltatások előfizetői jogosultak legyenek az 5. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett, nyilvánosan elérhető telefonkönyvben szerepelni.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy minden, az előfizetőkhez telefonszámokat rendelő vállalkozás teljesítsen minden olyan ésszerű kérést, amely a nyilvánosan elérhető tudakozószolgálatok és telefonkönyvek szolgáltatása céljából a megfelelő információk egyeztetett formában, tisztességes, tárgyilagos, költségalapú és megkülönböztetéstől mentes rendelkezésre bocsátására irányul.

[...]

(5) Az (1), (2), [...] bekezdést a személyes adatok és a magánélet védelmére vonatkozó közösségi jogszabályokban foglalt követelményekre, és különösen a 97/66/EK irányelv 11. cikkére is figyelemmel kell alkalmazni.”

– Az elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv

- 15 Az elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv (38) és (39) preambulumbekzdése kimondja:

„(38) Az elektronikus hírközlési szolgáltatások előfizetőinek névjegyzékei széles körben hozzáférhetők és nyilvánosak. A természetes személyeknek a magánéletük tisztességben tartásához való joga és a jogi személyeknek a jogos érdeke megkívánja, hogy az előfizetők maguk dönthessék el, hogy személyes adataik megjelenjenek-e valamely előfizetői névjegyzékben, és ha igen, mely adatok legyenek ezek. A nyilvános előfizetői névjegyzékek szolgáltatóinak az ilyen névjegyzékekben feltüntetendő előfizetőket tájékoztatniuk kell a névjegyzék céljairól, továbbá minden olyan felhasználás céljáról, amely a nyilvános előfizetői névjegyzék elektronikus változatában – különösen a szoftverbe beépített kereső funkciók révén – lehetséges, így például a fordított keresési funkciók tekintetében, amelyek a névjegyzék felhasználója számára lehetővé teszik, hogy mindössze egy telefonszám alapján megtalálja az előfizető nevét és címét.

(39) Az a kötelezettség, amelynek értelmében az előfizetőket tájékoztatni kell azoknak a nyilvános előfizetői névjegyzékeknek a rendeltetéséről/rendeltetéseiről, amelyekben az előfizetők személyes adatai szerepelni fognak, az adatot az ilyen szerepeltetés céljából gyűjtő személyt terheli. Amennyiben az adat egy vagy több harmadik személynek is továbbítható, az előfizetőt erről a lehetőségről, valamint az adatot átvevő személyéről, illetve az adat lehetséges átvevőinek kategóriáiról tájékoztatni kell. A továbbítás csak azzal a feltétellel lehetséges, hogy az adat kizárólag arra a célra használható fel, amely célra az adatgyűjtés történt. Ha az adatot az előfizetőtől gyűjtő fél vagy bármely harmadik személy, akihez az adatot továbbították, valamilyen további célra kívánja használni, az adatot eredetileg gyűjtő félnek vagy annak a harmadik személynek, akihez az adatot továbbították, be kell szereznie az előfizető megújított hozzájárulását.”

- 16 Az elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv „Előfizetői névjegyzékek” című 12. cikkének (1)–(3) bekezdése a következőket írja elő:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy az előfizetők díjmentesen és az előfizetői névjegyzékbe való bekerülésük előtt tájékoztatást kapjanak azon nyomtatott vagy elektronikus előfizetői névjegyzékek céljáról vagy céljairól, amelyek a nyilvánosság számára elérhetőek vagy a tudakozó szolgáltatón keresztül megszerezhetőek, és amelybe az előfizetők személyes adatai bekerülhetnek, valamint minden további, a névjegyzék elektronikus változataiba beépített kereső funkciókon alapuló felhasználási lehetőségről.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az előfizetők dönthessenek arról, hogy személyes adataik bekerüljenek-e egy nyilvános előfizetői névjegyzékbe, és ha igen, mely adatok kerüljenek be, – olyan mértékben, amennyiben ezek az adatok a névjegyzéknek a névjegyzék szolgáltatója által meghatározott céljához szükségesek –, valamint biztosítják, hogy az előfizetők az ilyen adatokat ellenőrizhessék, helyesbíthessék, illetve visszavonhassák. A nyilvános előfizetői névjegyzékben való feltüntetés mellőzése, továbbá az abban szereplő személyes adatok ellenőrzése, helyesbítése és visszavonása díjmentes.

(3) A tagállamok előírhatják, hogy a személyek elérhetőségi adatainak név és szükség esetén más minimális azonosító adat alapján történő keresését kivéve, a nyilvános előfizetői névjegyzék bármilyen más célból történő felhasználásához az előfizetők kiengesztelő hozzájárulására legyen szükség.”

- 17 Az elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv 19. cikke úgy rendelkezik, hogy a 97/66 irányelv 2003. október 31-től hatályát veszti, és „[a] hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozást az ezen irányelvre történő hivatkozásnak kell tekinteni”. A 97/66 irányelv 11. cikkére való hivatkozást tehát az elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv 12. cikkére való hivatkozásként kell érteni.

A nemzeti szabályozás

- ¹⁸ A kérdést előterjesztő bíróság szerint a TKG 47. §-a (1) bekezdésének, 104. és 105. §-ának együttes értelmezéséből kitűnik, hogy a végfelhasználóhoz telefonszámokat rendelő valamennyi vállalkozás a nyilvánosan elérhető tudakozó- és telefonkönyv-szolgáltatók kérelmére nemcsak a saját előfizetőikre vonatkozó adatokat köteles továbbítani, hanem a telefonszolgáltatásokat nyújtó harmadik vállalkozások előfizetőire vonatkozóan birtokában lévő adatokat is. Ezen adatok továbbítása nem függ az érintett előfizetők, illetve a számukra telefonszolgáltatásokat nyújtó vállalkozások hozzájárulásának megadásától vagy annak hiányától.

A jogvita alapját képező tényállás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- ¹⁹ A Deutsche Telekom, németországi hálózatüzemeltetőként telefonszámokat rendel az előfizetőihez. Ez a vállalkozás tudakozószolgálatot üzemeltet Németország egész területén. Ezenkívül a Deutsche Telekom olyan nyomtatott és elektronikus telefonkönyveket ad ki, amelyek nemcsak a saját előfizetőire, hanem harmadik vállalkozások előfizetőire vonatkozó információkat is tartalmaznak. A Deutsche Telekom az ehhez szükséges adatokat azoktól a telefonszolgáltatásokat nyújtó vállalkozásoktól szerzi be, amelyek az érintett előfizetőknek kiosztották a telefonszámokat. Az említett vállalkozás ezáltal hozzávetőleg 100 vállalkozással kötött szerződést az előfizetőkre vonatkozó adatok beszerzéséről.
- ²⁰ A GoYellow GmbH (a továbbiakban: GoYellow) és a Telix AG (a továbbiakban: Telix) társaságok, az alapjogvita beavatkozói, internetes tudakozószolgálatot, illetőleg telefonos tudakozószolgálatot üzemeltetnek, és a Deutsche Telekom által díj ellenében rendelkezésükre bocsátott adatokat használják. Miután nem értettek egyet abban,

hogy a TKG 47. §-ának (1) bekezdése, 104. §-a és 105. §-a alapján a Deutsche Telekom milyen terjedelemben köteles az adatokat a GoYellow és Telix rendelkezésére bocsátani, az utóbbiak az ügyet a Bundesnetzagentur elé terjesztették.

- 21 A Bundesnetzagentur 2006. szeptember 11-i határozatával kötelezte a Deutsche Telekomot, hogy bocsássa a GoYellow és a Telix rendelkezésére a saját előfizetőire vonatkozó adatokon kívül a telefonszolgáltatásokat nyújtó harmadik vállalkozások előfizetőire vonatkozóan birtokában lévő adatokat (a továbbiakban: idegen adatok) is, még akkor is, ha ez utóbbi vállalkozásoknak vagy azok előfizetőinek igénye szerint csak a Deutsche Telekom jelentetheti meg az említett adatokat.
- 22 A Deutsche Telekom a Verwaltungsgericht Köln előtt keresetet nyújtott be a Bundesnetzagentur említett határozata ellen.
- 23 A Verwaltungsgericht Köln 2008. február 14-i ítéletében elutasította az említett keresetet. A Deutsche Telekom ekkor felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Bundesverwaltungsgericht előtt, amelyben úgy érvelt, hogy az adattovábbítási kötelezettségnek az idegen adatokra való kiterjesztése sérti az egyetemes szolgáltatási irányelv rendelkezéseit.
- 24 A Bundesverwaltungsgericht az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban kifejti, hogy az alapjogvita egyrészt a Deutsche Telekom azon kötelezettségére korlátozódik, hogy továbbítsa az idegen adatokat a GoYellow, valamint a Telix számára, másrészt azokra az adatokra, amelyeket előfizetői vagy a telefonszolgáltatásokat nyújtó vállalkozások igénye szerint csak a Deutsche Telekom jelentethet meg. A kérdést előterjesztő bíróság szerint egyedül a nemzeti jog alapján a felülvizsgálati kérelmet el kellene utasítani. Ez a bíróság mindazonáltal azt kívánja megtudni, hogy összhangban áll-e az uniós joggal az e bíróság előtt folyamatban lévő jogvitában alkalmazandó nemzeti jogi rendelkezés.

- 25 A Bundesverwaltungsgericht rámutat egyrészt, hogy a C-109/03. sz. KPN Telecom ügyben 2004. november 25-én hozott ítélet (EBHT 2004., I-11273. o.) alapján kijelenthető, hogy az előfizetőkhez telefonszámokat rendelő vállalkozás az egyetemes szolgáltatási irányelv 25. cikkének (2) bekezdése alapján csak a saját előfizetőire vonatkozó adatok továbbítására köteles. Másrészt a kérdést előterjesztő bíróság nem tartja kizártnak, hogy az uniós jog a nemzeti jogalkotó számára lehetővé teszi az információtovábbítási kötelezettségnek az idegen adatokra való kiterjesztését, tekintettel többek között a keretirányelvnek a verseny előmozdítására vonatkozó általános céljára. E bíróság szerint ugyanis az adatoknak egyetlen tárgyalófélről való összegyűjtése alkalmas egyrészt azon lényeges akadályok elkerülésére, amelyek a telefonkönyv szolgáltatáshoz, valamint a tudakozószolgáltatáshoz szükséges adatbázisok létrehozása, és különösen azok állandó naprakésszé tétele során az adatoknak a telefonszámokat kiosztó egyes egyedi vállalkozásoktól való beszerzéséhez rendszerint kapcsolódnak, másrészt a szilárd versenystruktúrák tartós előmozdítására.
- 26 Abban az esetben, ha a nemzeti jogalkotó megalapozottan terjeszti ki az adatok rendelkezésre bocsátására vonatkozó kötelezettséget az e kötelezettségnek alávetett vállalkozások birtokában lévő idegen adatokra is, a kérdést előterjesztő bíróság azt szeretné megtudni, hogy az elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv 12. cikke függővé teszi-e az említett idegen adatok továbbítását az érintett előfizetők és a telefonszolgáltatást nyújtó vállalkozás hozzájárulásától.
- 27 E körülmények között a Bundesverwaltungsgericht felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:
- „1. Úgy kell-e értelmezni [az egyetemes szolgáltatási irányelv] 25. cikkének (2) bekezdését, hogy a tagállamok jogosultak arra kötelezni az előfizetőkhez telefonszámokat rendelő vállalkozásokat, hogy a nyilvánosan elérhető tudakozószolgálatok és telefonkönyvek szolgáltatása céljából bocsássák rendelkezésre azon előfizetők

adatait, akikhez e vállalkozás maga nem rendelt telefonszámokat, amennyiben a vállalkozás rendelkezik ezekkel az adatokkal?

Az előző kérdésre adott igenlő válasz esetén:

2. Az [elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv] 12. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy a fenti kötelezettség nemzeti jogalkotó általi előírása attól függ, hogy a másik telefonszolgáltató, illetve annak előfizetői hozzájárulnak-e az adatok továbbításához, vagy mindenestre nem ellenzik azt?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

- ²⁸ A kérdést előterjesztő bíróság az első kérdésével lényegében azt kívánja megtudni, hogy az egyetemes szolgáltatási irányelv 25. cikkének (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az a nemzeti szabályozás, amely a végfelhasználókhoz telefonszámot rendelő vállalkozásokat arra kötelezi, hogy a harmadik vállalkozások előfizetőire vonatkozóan birtokukban lévő adatokat bocsássák azon vállalkozások rendelkezésére, amelyek tevékenysége a nyilvánosan elérhető tudakozó- és telefonkönyv-szolgáltatás nyújtásából áll.

- 29 E kérdés megválaszolásához először is meg kell vizsgálni, hogy az alapjogvitában szóban forgó idegen adatok az egyetemes szolgáltatási irányelv 25. cikke (2) bekezdésének értelmében vett olyan „megfelelő információknak” minősülnek-e, amelyeket a telefonszámokat kiosztó vállalkozások e rendelkezés alapján kötelesek azon vállalkozásoknak továbbítani, amelyek tevékenysége a nyilvánosan elérhető tudakozó- és telefonkönyv-szolgáltatás nyújtásából áll.
- 30 Ebben a vonatkozásban meg kell állapítani, hogy az egyetemes szolgáltatási irányelv 25. cikkének (2) bekezdése csak az „előfizetőkhez telefonszámokat rendelő vállalkozásoknak” írja elő az adattovábbítási kötelezettséget. Figyelembe véve azt a kapcsolatot, amely így egyrészt ezen adattovábbítási kötelezettség, másrészt a telefonszámnak az előfizetőhöz való rendelése között létrejött, úgy kell tekinteni, hogy a „megfelelő információ”, amelynek közlése az előző rendelkezés alapján kötelező, csak az érintett vállalkozások saját előfizetőinek az adataira vonatkozik. Ez a rendelkezés ugyanis a Deutsche Telekomhoz hasonló vállalkozás számára a telefonszámokat kiosztó vállalkozási minőségében, nem pedig tudakozó- és telefonkönyv-szolgáltatóként ír elő kötelezettséget.
- 31 Ezt az értelmezést megerősíti az egyetemes szolgáltatási irányelv 25. cikke (2) bekezdésének célja is, amely az ezen irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében megfogalmazott egyetemes szolgáltatási kötelezettség betartásának biztosítása; utóbbi rendelkezés előírja, hogy a tagállamok biztosítják, hogy legalább egy átfogó telefonkönyv vagy telefonos tudakozószolgálat álljon a végfelhasználók rendelkezésére. Márpedig a telefonszámot kiosztó egyes vállalkozásokat terhelő azon kötelezettség, hogy továbbítsák a saját előfizetőikre vonatkozó adatokat az érintett egyetemes szolgáltatás nyújtására kijelölt vállalkozás számára, lehetővé teszi egy kimerítő adatbázis létrehozását, és ebből következően az említett 5. cikk (1) bekezdéséből eredő kötelezettség betartásának biztosítását.

- 32 A Bundesnetzagentur és az olasz kormány ezen irányelv (11) preambulumbekzdésére, valamint a verseny előmozdításának a közös keretszabályozásban meghatározott általános céljára hivatkoztak azon érvelésük alátámasztására, hogy az egyetemes szolgáltatási irányelv 25. cikkének (2) bekezdésében előírt kötelezettség az idegen adatokra is vonatkozik.
- 33 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az egyetemes szolgáltatási irányelv (11) preambulumbekzdése kimondja, hogy „[a] felhasználók és a fogyasztók átfogó előfizetői nyilvántartásokat és olyan tudakozószolgáltatást igényelnek, amely kiterjed minden nyilvántartott telefon-előfizetőre és annak hívószámára”. Mindazonáltal ezt a preambulumbekzdést az említett irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében előírt egyetemes szolgáltatási kötelezettséggel együttesen kell értelmezni, amely a tagállamok számára nem ír elő annak biztosítására vonatkozó kötelezettséget, hogy az összes telefonkönyv- és telefonos tudakozószolgáltatás átfogó legyen. E rendelkezés szerint ugyanis a tagállamoknak csak azt kell biztosítaniuk, hogy legalább egy átfogó telefonkönyv vagy telefonos tudakozószolgálat álljon a végfelhasználók rendelkezésére. Márpedig, ahogyan az a jelen ítélet 31. pontjából kitűnik, a telefonszámokat kiosztó vállalkozásokat érintő és kizárólag ez utóbbiak saját előfizetőinek adataira vonatkozó továbbítási kötelezettség elegendő az említett 5. cikk (1) bekezdéséből eredő egyetemes szolgáltatási kötelezettség betartásának biztosítására.
- 34 A közös keretszabályozásnak a verseny előmozdítására vonatkozó általános célja alapján sem tekinthető úgy, hogy az előfizetőkhez telefonszámokat rendelő olyan vállalkozás, mint a Deutsche Telekom, az egyetemes szolgáltatási irányelv 25. cikkének (2) bekezdése alapján köteles volna a harmadik vállalkozások számára továbbítani a saját előfizetőire vonatkozó adatoktól különböző adatokat.
- 35 Az egyetemes szolgáltatási irányelv 25. cikkének (2) bekezdését ugyanis annak sajátos céljának fényében kell értelmezni, amely cél a jelen irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében előírt egyetemes szolgáltatási kötelezettség betartásának biztosítása.

36 Másrészt az egyetemes szolgáltatási irányelv (35) preambulumbekzdése kimondja, hogy a tudakozószolgálatok és telefonkönyvek szolgáltatása már nyitott a versenyre. Márpedig a versengő piacon a telefonszámokat kiosztó vállalkozások azon kötelezettsége, hogy ezen irányelv 25. cikkének (2) bekezdése alapján a saját előfizetőikre vonatkozó adatokat továbbítsák, főszabály szerint nemcsak azt teszi lehetővé, hogy a kijelölt vállalkozás az említett irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében előírt egyetemes szolgáltatási kötelezettség betartását biztosítsa, hanem azt is, hogy az összes telefon-szolgáltató átfogó adatbázist hozzon létre, és a tudakozószolgálatok és telefonkönyv-szolgáltatások piacán tevékenységet folytasson. Ebben a vonatkozásban elegendő, ha az érintett szolgáltató a telefonszámokat kiosztó minden egyes vállalkozástól elkéri az előfizetőire vonatkozó releváns adatokat.

37 A fentiekből következik, hogy csak a telefonszámokat kiosztó vállalkozások saját előfizetőire vonatkozó információk minősülnek az egyetemes szolgáltatási irányelv 25. cikke (2) bekezdésének értelmében vett „megfelelő információknak”, amelyeket ezen rendelkezés alapján kötelező közzélni.

38 Másodszor, meg kell határozni, hogy az egyetemes szolgáltatási irányelv 25. cikkének (2) bekezdése a teljes harmonizációra irányul-e, vagy éppen ellenkezőleg, ez a rendelkezés a tagállamok számára lehetővé teszi, hogy a telefonszámokat kiosztó vállalkozásoknak arra vonatkozó kötelezettséget írjanak elő, hogy az utóbbiak ne csak az említett rendelkezés értelmében vett „megfelelő információkat”, hanem az idegen adatokat is továbbítsák a nyilvánosan elérhető tudakozó- és telefonkönyv-szolgáltatást nyújtani szándékozó vállalkozások számára.

39 Ebben a tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy az ONP-irányelv 6. cikke (3) bekezdésének értelmezésére vonatkozóan – amelynek tartalma hasonlít az egyetemes szolgáltatási irányelv 25. cikke (2) bekezdéséhez – a fent hivatkozott KPN Telecom ügyben hozott ítélet 35. pontjában a Bíróság megállapította, hogy az ONP-irányelv 6. cikke (3) bekezdésének nem a teljes harmonizáció volt a célja, és ezeknek

a tagállamoknak fennmarad a hatáskörük annak meghatározására, hogy valamely sajátos nemzeti összefüggésben a harmadik személyek rendelkezésére kell-e bocsátani bizonyos kiegészítő információkat.

40 A Deutsche Telekom, az Egyesült Királyság Kormánya és az Európai Bizottság azt állítja, hogy nem fogadható el az egyetemes szolgáltatási irányelv 25. cikke (2) bekezdésének ez az értelmezése, mivel az irányelv a közös keretszabályozás részét képezi, amely – ahogyan az a keretirányelv 1. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik – az elektronikus hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó szabályozás harmonizált kerete. A nemzeti jogalkotó tehát nem jogosult az érintett vállalkozásokra az ezen 25. cikk (2) bekezdésében előírtnál nagyobb terjedelmű kötelezettségeket róni.

41 Ebben a tekintetben meg kell állapítani először is, hogy az egyetemes szolgáltatási irányelv 25. cikkének (2) bekezdése az ezen irányelv végfelhasználói érdekekről és jogokról szóló IV. fejezetének részét képezi. Márpedig a Bíróság már megállapította, hogy a keretirányelv és az egyetemes szolgáltatási irányelv nem írja elő a fogyasztóvédelemre vonatkozó szempontok teljes harmonizációját (a C-522/08. sz. Telekomunikacja Polska ügyben 2010. március 11-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-2079. o.] 29. pontja).

42 Másodszor emlékeztetni kell arra, hogy az egyetemes szolgáltatási irányelv 25. cikke (2) bekezdésének célja a tagállamokat terhelő azon kötelezettség betartásának biztosítása, hogy azok ezen irányelv 5. cikkének (1) bekezdése alapján biztosítsák, hogy legalább egy átfogó telefonkönyv vagy telefonos tudakozószolgálat álljon a végfelhasználók rendelkezésére. Mivel a tagállamok által betartandó minimumkövetelményekről

van szó, az utóbbiak főszabály szerint szabadon elfogadhatnak szigorúbb rendelkezéseket, hogy a nyilvánosan elérhető tudakozó- és telefonkönyv-szolgáltatási piacon megkönnyítsék az új szolgáltatók piacra lépését.

- 43 A közös keretszabályozással tehát nem ellentétes az alapügyben szóban forgóhoz hasonló nemzeti szabályozás, amely a végfelhasználókhoz telefonszámokat rendelő összes vállalkozásra vonatkozik, általánosságban és nem hátrányosan megkülönböztető módon érinti az elektronikus hírközlési vállalkozásokat, amennyiben ez a szabályozás nem sérti a nemzeti szabályozó hatóságoknak a közvetlenül a közös keretszabályozáson alapuló hatáskörét (a fent hivatkozott Telekomunikacja Polska ügyben hozott ítélet 27. és 28. pontja; lásd még a C-424/07. sz., Bizottság kontra Németország ügyben 2009. december 3-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-11431. o.] 78. pontját és 91–99. pontját).
- 44 A jelen esetben úgy kell tekinteni, hogy az olyan nemzeti szabályozás, mint amelyről az alapügyben szó van a közös keretszabályozás által kifejezetten az érintett nemzeti szabályozó hatáságnak adott egyetlen hatáskört sem sért.
- 45 Ugyanis egyrészt az egyetemes szolgáltatási irányelv 25. cikkének (2) bekezdése a nemzeti szabályozó hatóságoknak nem ad semmilyen különleges hatáskört, és azokra nem ró semmilyen sajátos kötelezettséget. Ez a rendelkezés kizárólag a tagállamok számára ír elő kötelezettségeket.
- 46 Másrészt az olyan nemzeti szabályozás, mint amelyről az alapügyben szó van egyáltalán nem sérti az érintett nemzeti szabályozó hatóság azon hatáskörét, hogy – a keretirányelv 16. cikkéből és az egyetemes szolgáltatási irányelv 17. cikkéből következően – elemezze a különböző elektronikus hírközlési piacokat, és szabályozó kötelezettségeket állapítson meg az olyan piacokon, amelyeken nincs valódi versenyhelyzet a jelentős piaci erővel rendelkező vállalkozásokkal szemben. Mindazonáltal

önmagában az a körülmény, hogy az alapügyben szóban forgó nemzeti szabályozásnak az érintett vállalkozások általi betartása esetén, az érintett kiskereskedelmi piac esetleges elemzését követően, a nemzeti szabályozó hatóságnak már nem kell különleges intézkedéshez folyamodnia – azaz a jelentős piaci erővel rendelkező vállalkozás számára előírni az idegen adatok harmadik vállalkozások számára való továbbításának kötelezettségét –, nem teszi lehetővé annak a megállapítását, hogy közvetlenül sérül az érintett nemzeti szabályozó hatóságnak az egyetemes szolgáltatási irányelv 17. cikkén alapuló hatásköre (lásd analógia útján, az árukapcsolás általános tilalmát illetően a fent hivatkozott Telekomunikacja Polska ügyben hozott ítélet 28. pontját).

- 47 A fentiekből következően az első kérdésre úgy kell válaszolni, hogy az egyetemes szolgáltatási irányelv 25. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az a nemzeti szabályozás, amely a végfelhasználóhoz telefonszámot rendelő vállalkozásokat arra kötelezi, hogy nemcsak a saját előfizetőikre vonatkozó adatokat, hanem a harmadik vállalkozások előfizetőire vonatkozóan birtokukban lévő adatokat is bocsássák azon vállalkozások rendelkezésére, amelyek tevékenysége a nyilvánosan elérhető tudakozó- és telefonkönyv-szolgáltatás nyújtásából áll.

A második kérdésről

- 48 A kérdést előterjesztő bíróság a második kérdésével lényegében azt kívánja megtudni, hogy az elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv 12. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy az a telefonszámokat kiosztó vállalkozás által a harmadik vállalkozás előfizetőire vonatkozóan birtokában lévő adatok valamely vállalkozásnak való továbbítását – amelynek tevékenysége a nyilvánosan elérhető tudakozó- és telefonkönyv-szolgáltatás nyújtásából áll – a harmadik vállalkozás, illetve annak előfizetői hozzájárulásától vagy tiltakozásának hiányától teszi függővé.

- 49 Ebben a tekintetben rá kell mutatni, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 8. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy „[m]indenkinek joga van a rá vonatkozó személyes adatok védelméhez”.
- 50 A 95/46 irányelv célja, hogy a tagállamokban biztosítsa a személyes adatok védelméhez való jog betartását. Az elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv, ahogyan az az 1. cikkének (2) bekezdéséből kitűnik, az elektronikus hírközlési ágazatban pontosítja és kiegészíti a 95/46 irányelvet.
- 51 Mindazonáltal a személyes adatok védelméhez való jog nem abszolút jog, hanem azt a társadalomban betöltött szerepének függvényében kell figyelembe venni (a C-92/09. sz. és C-93/09. sz., Volker und Markus Schecke és Eifert egyesített ügyekben 2010. november 9-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-11063. o.] 48. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 52 Ennek megfelelően a Charta 8. cikkének (2) bekezdése lehetővé teszi a személyes adatok kezelését, ha teljesülnek bizonyos feltételek. E tekintetben az említett rendelkezés szerint a személyes adatokat csak „tisztességesen és jóhiszeműen, meghatározott célokra, az érintett személy hozzájárulása alapján vagy valamilyen más, a törvényben rögzített jogos okból lehet kezelni”.
- 53 Az előfizetők személyes adatainak a nyilvánosan elérhető tudakozó- és telefonkönyv-szolgáltatást nyújtani szándékozó harmadik vállalkozás számára való továbbítása a Charta 8. cikke (2) bekezdésének értelmében vett személyes adatkezelésnek minősül, amelyet csak „tisztességesen és jóhiszeműen, meghatározott célokra, az érintett személy hozzájárulása alapján vagy valamilyen más, a törvényben rögzített jogos okból” lehet végezni.

- 54 Márpedig az elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelvből kitűnik, hogy az az előfizetőkre vonatkozó személyes adatok nyomtatott vagy elektronikus telefonkönyvben való megjelentetését az említett előfizetők hozzájárulásától teszi függővé.
- 55 Az említett irányelv 12. cikkének (2) bekezdése tehát úgy rendelkezik, hogy az előfizetők szabadon eldönthetik, hogy a személyes adataik bekerüljenek-e egy nyilvános előfizetői névjegyzékbe, és ha igen, mely adatok kerüljenek be.
- 56 Ezzel szemben az elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv egyetlen rendelkezése sem teszi függővé az előfizetőkre vonatkozó személyes adatok megjelentetését az érintett telefonszámokat kiosztó, vagy az idegen adatokat birtokló vállalkozás bármilyen hozzájárulásától. Az ilyen vállalkozás ugyanis közvetlenül nem hivatkozhat a kizárólag az előfizetők számára elismert hozzájárulási jogra.
- 57 A kérdést előterjesztő bíróság a második kérdésével azt is meg kívánja tudni, hogy az említett irányelv 12. cikke a személyes adatok valamely olyan harmadik vállalkozás számára való továbbítását, amelynek a tevékenysége a nyilvánosan elérhető tudakozó- és telefonkönyv-szolgáltatás nyújtásából áll, függővé teszi-e az előfizető újabb hozzájárulásától abban az esetben, ha az előfizető az adatainak csak egyetlen telefonkönyvben – a jelen esetben a Deutsche Telekom által összeállított telefonkönyvben – való megjelentetéséhez járult hozzá.
- 58 Ebben a tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy az elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv 12. cikkének (1) bekezdéséből, valamint annak (38) preambulumbekkezdéséből kitűnik, hogy nyilvános telefonkönyvbe való bekerülésük előtt az előfizetőket tájékoztatni kell a névjegyzék céljairól, továbbá minden olyan felhasználás céljáról, amely a nyilvános előfizetői névjegyzék elektronikus változatában – különösen a szoftverbe beépített kereső funkciók révén – lehetséges. Ez az előzetes tájékoztatás az előfizető számára lehetővé teszi, hogy az őt érintő személyes

adatok nyilvános telefonkönyvben való megjelentetéséhez a 95/46 irányelv 2. cikkének h) pontja és 7. cikkének a) pontja értelmében önkéntes, kifejezett és tájékozott hozzájárulást adjon.

- 59 Az elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv 12. cikkének (1) bekezdése alapján az előfizetők előzetes tájékoztatási kötelezettségét illetően ezen irányelv (39) preambulumbekkezdése kifejti, hogy „[a]mennyiben a [személyes] adat egy vagy több harmadik személynek is továbbítható, az előfizetőt erről a lehetőségről, valamint az adatot átvevő személyéről, illetve az adat lehetséges átvevőinek kategóriáiról tájékoztatni kell”.
- 60 Mindazonáltal az előfizető – az említett irányelv 12. cikkének (1) bekezdésében foglalt információk megszerzése után, ugyanezen cikk (2) bekezdéséből következően – kizárólag arról dönthet, hogy az őt érintő személyes adatok bekerüljenek-e egy nyilvános előfizetői névjegyzékbe, és ha igen, mely adatok kerüljenek be.
- 61 Ahogyan arra a főtanácsnok az indítványának 122. pontjában rámutatott, az elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv 12. cikkének összefüggés szerinti és rendszertani értelmezéséből az következik, hogy az e cikk (2) bekezdése alapján a hozzájárulás elsődlegesen a személyes adatok nyilvános telefonkönyvben való megjelentetésének céljára, nem pedig e telefonkönyv szolgáltatójára vonatkozik.
- 62 Ugyanis először is az elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv 12. cikke (2) bekezdésének megfogalmazása alapján nem lehet úgy tekinteni, hogy az előfizetőnek joga van kiválasztani valamelyik nyilvánosan elérhető tudakozó- és telefonkönyv-szolgáltatót. Ebben a tekintetben rá kell mutatni, hogy önmagában a személyes adatoknak valamely sajátos rendeltetésű telefonkönyvben való megjelentetése az előfizető

számára hátrányosnak bizonyulhat. Mindazonáltal, amennyiben az előfizető hozzájárult az adatainak valamely sajátos rendeltetésű telefonkönyvben való megjelentetéséhez, általában nem fűződik érdeke ahhoz, hogy tiltakozzon ugyanezen adatoknak valamely más hasonló telefonkönyvben való közzététele ellen.

- 63 Másodszor, az említett irányelv (39) preambulumbekkezdése megerősíti, hogy az előfizetők személyes adatainak harmadik személyek számára való továbbítása akkor megengedett „ha az adat kizárólag arra a célra használható fel, amely célra az adatgyűjtés történt.”
- 64 Harmadszor, az elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv említést tesz arról az esetről, amelyben előírható az előfizető újabb, vagy különleges hozzájárulása. Így ezen irányelv 12. cikkének (3) bekezdése szerint a tagállamok előírhatják, hogy a személyek elérhetőségi adatainak név és szükség esetén más minimális azonosító adat alapján történő keresését kivéve a nyilvános előfizetői névjegyzék bármilyen más célból történő felhasználásához az előfizetők kiegészítő hozzájárulására legyen szükség. Ugyanezen irányelv (39) preambulumbekkezdéséből kitűnik, hogy az előfizető újabb hozzájárulását arra az esetre írják elő „[h]a az adatot az előfizetőtől gyűjtő fél vagy bármely harmadik személy, akihez az adatot továbbították, valamilyen további célra kívánja használni”.
- 65 Ebből következik, hogy amennyiben az előfizető számára telefonszámot kiosztó vállalkozás az utóbbit tájékoztatja a személyes adatainak – nyilvános telefonkönyvben való megjelentetés céljából – valamely harmadik vállalkozás, mint a Deutsche Telekom, számára való továbbításának lehetőségéről, és az előfizető hozzájárult ahhoz, hogy az említett adatok megjelenjenek egy ilyen telefonkönyvben, a jelen esetben ezen vállalkozás telefonkönyvében, ugyanezen adatoknak egy másik vállalkozás számára való továbbításához – azok nyomtatott vagy elektronikus telefonkönyvben való megjelentetése, vagy ezen telefonkönyveknek tudakozószolgáltatón keresztül

való hozzáférhetővé tétele céljából – nem szükséges az előfizető újabb hozzájárulása, ha biztosítják, hogy az adat kizárólag arra a célra használható fel, amely célra az adatoknak az első megjelentetés céljából való gyűjtése történt. Ugyanis az elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv 12. cikkének (2) bekezdése alapján a kellően tájékozott előfizetőnek az őt érintő személyes adatoknak a nyilvános telefonkönyvekben való megjelenéséhez adott hozzájárulása ezen megjelentetés céljára vonatkozik, ennél fogva az kiterjed az azokra vonatkozóan a nyilvánosan elérhető tudakozó- és telefonkönyv-szolgáltatási piacon működő vállalkozások által ezt követően végzett összes adatkezelésre, amennyiben ezeknek az adatkezeléseknek ugyanez a céljuk.

⁶⁶ Ezenfelül, amennyiben valamely előfizető hozzájárul ahhoz, hogy az őt érintő személyes adatokat egy meghatározott vállalkozáshoz – az adatoknak ezen vállalkozás nyilvános telefonkönyvében való megjelentetése céljából – továbbítsák, a Charta 8. cikkében elismert személyes adatok védelméhez való jog lényegét nem sértheti, ha ugyanezen adatokat valamely nyilvános telefonkönyvet megjelentetni szándékozó másik vállalkozáshoz az előfizető újabb hozzájárulása nélkül továbbítják.

⁶⁷ A második kérdésre tehát úgy kell válaszolni, hogy az elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv 12. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az a nemzeti szabályozás, amely a nyilvános telefonkönyveket megjelentető vállalkozásokat arra kötelezi, hogy a más telefonszolgáltatók előfizetőire vonatkozóan birtokukban lévő személyes adatokat bocsássák valamely harmadik vállalkozás rendelkezésére – amely harmadik vállalkozás tevékenysége nyomtatott vagy elektronikus telefonkönyvek megjelentetéséből, vagy ezen telefonkönyveknek tudakozószolgáltatón keresztül való hozzáférhetővé tételéből áll –, anélkül hogy ezt az adattovábbítást az előfizetők újabb hozzájárulásától tenné függővé, amennyiben egyrészt az előfizetőket az adataiknak nyilvános telefonkönyvben való első feltüntetése előtt tájékoztatták a feltüntetés céljáról, valamint arról a tényről, hogy ezeket az adatokat közölhetik valamely másik telefonos szolgáltatóval, másrészt ha biztosítják, hogy az említett adatokat a továbbításukat követően kizárólag arra a célra fogják felhasználni, amely célra az adatoknak az első megjelentetés céljából való gyűjtése történt.

A költségekről

- ⁶⁸ Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) Az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Egyetemes szolgáltatási irányelv) 25. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az a nemzeti szabályozás, amely a végfelhasználókhoz telefonszámot rendelő vállalkozásokat arra kötelezi, hogy nemcsak a saját előfizetőikre vonatkozó adatokat, hanem a harmadik vállalkozások előfizetőire vonatkozóan birtokukban lévő adatokat is bocsássák azon vállalkozások rendelkezésére, amelyek tevékenysége a nyilvánosan elérhető tudakozó- és telefonkönyv-szolgáltatás nyújtásából áll.
- 2) Az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) 12. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az a nemzeti szabályozás, amely a nyilvános telefonkönyveket megjelentető vállalkozásokat arra kötelezi, hogy a más telefonszolgáltatók előfizetőire vonatkozóan birtokukban lévő személyes adatokat bocsássák valamely harmadik vállalkozás rendelkezésére – amely harmadik vállalkozás tevékenysége nyomtatott vagy elektronikus telefonkönyvek megjelentetéséből, vagy ezen telefonkönyveknek tudakozószolgáltatón keresztül való hozzáférhetővé

tételéből áll –, anélkül hogy ezt az adattovábbítást az előfizetők újabb hozzájárulásától tenné függővé, amennyiben egyrészt az előfizetőket az adataiknak nyilvános telefonkönyvben való első feltüntetése előtt tájékoztatták a feltüntetés céljáról, valamint arról a tényről, hogy ezeket az adatokat közölhetik valamely másik telefonos szolgáltatóval, másrészt ha biztosítják, hogy az említett adatokat a továbbításukat követően kizárólag arra a célra fogják felhasználni, amely célra az adatoknak az első megjelentetés céljából való gyűjtése történt.

Aláírások